

Pia Larsen (V):

Som udgangspunkt kan vi vel alle være enige om, at grundprincippet om ligestilling skal udbredes så meget som overhovedet muligt og selvfølgelig også inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger. Imidlertid er situationen ikke helt så enkel set fra Venstres synspunkt, så man kan koge det ned til, at lovforslaget indfører ligestilling, og at alt dermed er godt.

På en række punkter er lovforslaget, som det foreligger nu, meget vidtgående. Først og fremmest går det længere, end EF-direktivet bestemmer. Det drejer sig om § 8, stk. 1, som indfører et fælles kønsgrundlag og dermed helt udelukker brug af aktuarmæssige faktorer. Dette medfører faktisk, at der skabes ulighed mellem kønnene, hvis lighed vel at mærke skal defineres ved, at summen af de samlede udbetalinger bliver ens. Der kunne opnås en meget mere ægte ligestilling, hvis der var mulighed for at bruge aktuarmæssige faktorer vel at mærke inden for det afgrænsede erhvervsområde, som sikringsordningerne vedrører, og det ville også være i god tråd med almindelig dansk tradition, hvis man overlod det, der ligger ud over direktivet, til arbejdsmarkedets parter.

I Venstre har vi også noteret os, at den enkelte forsikringstager får indskrænket sine valgmuligheder med hensyn til sammensætningen af forsikring og pension, og da Venstre jo som bekendt går ind for størst mulig valgfrihed, ser vi dette som et problem, som vi ikke umiddelbart kan se, at lovforslaget vil løse. Vi er desuden imod, at forslaget nærmest tillægger Ligestillingsrådet de samme beføjelser som Finanstilsynet. Finanstilsynet er en ganske særlig institution i det danske samfund, og denne særstilling skal ikke udvandes. Ligestillingsrådet mangler desuden formentlig ekspertisen til at arbejde på niveau med Finanstilsynet.

Det er også problematisk, at forslaget ikke giver mulighed for længere overgangsordninger ved en så gennemgribende ændring. Jeg er vidende om, at branchen imødeser store overgangsproblemer, og vi bør imødekomme disse bekymringer i højere grad, end forslaget lægger op til.

Helt generelt er Venstre imod, at man skal være tvunget til at være i en bestemt sikringsordning, fordi man er i et bestemt erhverv. Men da dette spørgsmål jo ikke er til debat nu, må vi konstatere, at markedskræfterne er sat ud af

kraft, således at det ikke er muligt for den enkelte forsikringstager at stemme med fødderne. Hvis dette havde været tilfældet, havde vi overhovedet ikke behøvet at tage denne diskussion.

Venstre ønsker som sagt, at de aktuarmæssige faktorer beregnes på et mere snævert grundlag, end tilfældet er nu, hvor de baseres på statistikker over den samlede befolkning uden hensyntagen til uddannelse, livsmønster og erhverv. Det snævre skal ligge i, at beregningerne skal bygge på statistikker opgjort for de enkelte erhvervsgrupper frem for befolkningen som helhed. Vi har den opfattelse, at man ved et sådant snævrere beregningsgrundlag kan undgå de grelle eksempler på stor og kønsbestemt ulighed, som eksisterer i dag. Der er eksempler på, at kvinder i en erhvervstilknyttet sikringsordning årligt får udbetalt 30.000 kr. mindre end mænd, selv om de pågældende har indbetalt det samme til de pågældende pensionsordninger, og det er selvfølgelig ikke rimeligt.

Et andet eksempel, som kan nævnes, er, at DJØF har kunnet indføre et fælles kønsgrundlag uden problemer, netop fordi der netop ikke er nævneværdig forskelle på medlemmernes levealder og invaliditetsgrad. I de pensionsordninger, hvor der derimod findes store forskelle, er det eneste, som kan sikre reel lighed, et snævert aktuarmæssigt beregningsgrundlag, men vi har dog ikke noget imod, at der er forskel, hvis forskellen er baseret på kendsgerninger.

Inden vi i Venstre tager endelig stilling til lovforslaget, ønsker vi at få statistiske og aktuarmæssige beregninger, som bygger på det nævnte snævre grundlag. Selv om vi er enige i de overordnede principper om ligestilling på pensionsområdet, bliver vi altså på nuværende tidspunkt nødt til i hvert fald at være afventende over for lovforslaget, som det foreligger i sin nuværende form.

Pernille Sams (KF):

Overordnet set er vi positive over for sigtet med nærværende lovforslag. Det er udtryk for implementering af et EF-direktiv, men det går lidt videre, end direktivet kræver, ved at tage det fulde skridt til ligestilling mellem mænd og kvinder på de omhandlede arbejdsmarkeds-pensioner, og denne intention er vi enige i.

Der har allerede i debatten i de foregående uger været rejst mange spørgsmål i forbindelse med dette princip, og nogle har påpeget, at det